

बन्धयोगात् फलमंशकर्मयोः । आरार्कजयोस्त्रिकोणगे
चन्द्रेऽस्ते च विद्युज्यतेऽभ्या । दृष्टेऽमरराजमन्त्रिणा
दीर्घायुः सुखभाक् च स मृतः । पापेक्षिते तृचिनना
वुदये कुजेऽस्ते । त्यक्तो विनश्रति कुजार्कजयोस्तथाये ।
सौम्येऽपि पश्रति तदाविधकृत्मेति सौम्येतरेषु पर-
हस्तगतोऽभ्यनायुः । पितृमातृद्वेषे तदुल्लात्तरुगाला-
दिषु नीचगैः शुभैः । यदि नैकगतो त बोधितो ल-
म्बेन्दु विजने प्रस्रयते । मन्दर्भांशे शशिनि हिषुके म-
न्ददृष्टेऽजगे वा तद्युक्ते वा तमसि शयने भीषमस्यैव
भूमौ । यद्वशाश्रितं जति हरिजं गर्भमोक्षस्तु तन्न पापै-
श्चन्द्रात् खरः सुखः गतैः क्लेशमाहुर्जनन्याः । अथ
स्मृतिकाट्टहमानम् “अट्टहस्तायतश्चारु चतुर्हस्तविधा-
लकम् । प्राचीद्वारद्वगद्वारं विदध्यात् स्मृतिकाट्टहम्” ।
आमन्त्रप्रशयालक्षणमाह “यानि हि शिघ्रिणे कुली
सुक्ते हृदयवन्धने । सगुले जवने नारी विद्येया प्रस्रयो
तुलका । आसन्नः सवायास्तु कटीपृष्ठन्तु सव्यश्रम् ।
भवेन्सुष्ठुः प्रहत्तिश्च मूलस्य च मलस्य च” । अथासन्नप्रम-
वाया उपचारः “तेलेनाभ्यक्तगालाणां संस्कारासुष्पाग-
रिणा । यथागून्माययेत् कोष्ठां मातृया दृतस्यु
ताम् । कृतोपधाने मृदुभिर्विस्तीर्णं शयने यनैः ।
आभुग्नसूक्ष्मि चोत्ताना नारी मिडेद्वययान्तिता” ।
(आभुग्नसूक्ष्मि असङ्कोचितोरः) अथ धात्री “चतस्रो-
ऽयङ्गनीयाश्च स्त्रावणे कुशला हिताः । दृष्टः परिचरे
युक्ताः सस्यक् हस्तनखाः स्त्रियः” । अथ तत्कथम्
“अपत्यमार्गं तेलेन समभ्यज्य समन्ततः । एका तु
ताम् सुभगे । प्रवाहस्तेति तं वदेत् । अथवा मा
प्रवाह्णिताः प्रवाहेषा व्यथा यदि । प्रवाहेषाः शनै
पूर्वं प्रगदङ्ग ततः परम् । ततो न द्दन्तं गर्भे योनि-
हारसुपागते । अमरासहितो गर्भो यावत् एतति भू-
तले” । व्यथारहितायाः प्रवाहणाद्वैशुष्टमाह “मूकं
वा वपिरं कुजं आसकामन्त्रयान्तिताम् । स्त्रुते क्षततनुं
वाक्षमकाले च प्रवाहणात्” भावप्र० । नक्षत्रमाह्निप्रस-
वकाक्ष्य नारीणामन्यजन्तूनां मासामेदाचन्यत्वा दत्ताः
प्रस्रवक पु० प्रस्रवेन पुण्यादिना कायति कै-क । पियालवृक्षे
गन्तमाना । [हन्ते (१८) कामः ।
मवयन्धन न० वस्त्र-करणे ल्युट् प्रस्रवस्य पुण्याः वन्धनम् ।
प्रस्रवस्यन्तो न्योः इतः । प्रस्रवस्य स्त्रीव वा । १३त्यन्तिभ्यान्ते
स्मात्तरि च ।

प्रस्रवित् पु० प्रस्रवे अत्पादयति प्र+सू-सूतेः उत्पादनान्
कृतव्यापारार्थत्वात् लृच् । १पितरि गन्तरत्नः निरु०
६।११। प्रस्रुतो स्मात्तरि स्त्री लीप् ।

प्रस्रविन् लि० प्र+सू-शीलार्थे इति । प्रस्रवशीले ।

प्रस्रव्य लि० प्रगतं सव्यं वामत्वम् । १प्रतिकूलं अमरः ।
कर्मणि यत् । २प्रस्रवनीये लि० ।

प्रस्रह् लि० सहति प्र+सह-अच् । १प्रकर्षेण सोढरि प्रस्रह्य
वन्नात्कारेण भजयतीति प्रस्रहः । वन्नात्का-
रेण भज्यते स्मरगभेदे “काको गृध्र उलूकश्च चित्तश्च
शगवातकः । चाषो भासश्च कुरवः दत्ताद्याः प्रस्रहन्
मृताः” गणघातकः (वाज) इति लोके “प्रस्रहाः
कीर्त्तिता एत प्रस्रहाद्विद्यु भजयन्ताम् । प्रस्रहाः खलु-
वीर्योन्मात्तान्ताम्” भजयन्ति ये । ते शोषभक्षकीना देः
युक्तीणा भवन्ति हि” भावप्र० ।

प्रस्रहन लि० प्रगतं सहनं यस्य । १अमरहिते २हिंस्रपशु-
भेदे पुंस्त्री० “शार्ङ्गं नृसिंहगरभर्त्तनरक्षुख्यायेऽन्यान्
प्रस्रह्य विनिहृत्य निवर्त्तयन्ते । ते कीर्त्तिताः प्रस्रहनाः
पञ्च तदीयमर्गः प्रसेहजठराभयक्राश्रुहारि” राजनि० ।
भावे ल्युट् । २शालिङ्गने प्रकर्षेण प्रस्रमायां च ।

प्रस्रह्य अव्य० प्र+सह-ल्यप् । १हठादित्यर्थे अमरः “प्रस्रह्य-
तेजोभिरसंख्यतां गतैः माघः । प्र+सह-कर्मणि गक्यार्थे
यत् । प्रकर्षेण २शोढं शक्ये लि० । [गचीरे लि० ।

प्रस्रह्यचौर पु० प्रस्रह्य वन्नात्कारेण चौरः । (डाकादत) प्रका-
प्रस्रह्यहरणं न० प्रस्रह्य वन्नात्कारेण हरणम् । १कृत्वियेण
कन्यायाः वन्नाद्वरणे भा० घा० २१८७० । २हठेन हरणे
(डाकादत) प्रस्रह्यहरणं च साहसभेदः । [२१४११।

प्रस्रहन् लि० प्र+सह-वनिप् । प्रस्रहनकर्त्तरि लप्ते कात्या० ।
प्रसातिका स्त्री सो-क्तिन् प्रगता सातिरस्याः कप् प्रा० व० ।
अणुधान्ये सूक्ष्मधान्ये रत्नमाना ।

प्रसाद् पु० प्र+सह-भावे चच् । १नैर्मल्ये २अनुपदे ३काव्यगु-
णभेदे ४आख्ये ५प्रमत्ते ६देवभेदे ७गुरुजनभुक्ताव
शिष्टे च अमरः । काव्यगुणभेदश्च रसस्यैव धर्मभेदः श-
ब्दानां तथात्वसुपचारात् यथोक्तं सा० द० “रसस्याङ्गित्व-
राप्रस्य धर्माः शौर्ष्यादयो यथा” । गुणाः यथा खलुक्कि-
त्वमाप्रसात्वन उत्कर्षहेतुत्वात् शौर्ष्यादयो गुणशब्द-
वाच्याः तथा काव्येऽङ्गित्वमाप्रस्य रसस्य धर्माः । खलुप-
विशेषाः साधुर्ष्यादयोऽपि खलुस्मृतिपदसन्दर्भस्य काव्य-
व्यपदेशस्यौपायिकासुगुणवभाज रत्नार्थः । यथा चेर्षाः